

Nr 577

av herr Josefson i Arrie m. fl.

angående värderingen av tillgång vid beskattning enligt förordningen om statlig förmögenhetsskatt, m. m.

I sitt slutbetänkande Teknisk översyn av kapitalbeskattningen (SOU 1971: 46) har kapitalskatteberedningen bl. a. föreslagit att latent skatteskuld i vissa fall skall beaktas vid förmögenhets-, arvs- och gåvobeskattning. Sålunda föreslogs att latent skatteskuld i varulager skulle beaktas på så sätt att endast hälften av den dolda reserven skulle utgöra skattepliktig tillgång. Beträffande inventarier föreslogs att de värden som godtagits vid inkomstberäkningen skulle kunna tillämpas vid kapitalbeskattningen. Skogskontomedel liksom till eldsvåde- och fartygsfonder gjorda avsättningar skulle endast upptagas till halva värdet. Aktier skulle endast redovisas till 95 procent av eljest gällande värde.

Kapitalskatteberedningens förslag har varit föremål för remissbehandling. Sålunda har Lantbrukets skattedelegation i huvudsak tillstyrkt förslaget såvitt avser hänsynstagande till latent skatteskuld. Delegationen har emellertid framhållit att i de fall beredningen föreslagit att latent skatteskulden skulle beaktas med 50 procent densamma borde anses utgöra 60 procent, då denna procentsats bättre skulle tillgodose rättvisekravet.

Det av kapitalskatteberedningen framlagda förslaget om hänsynstagande till latent skatteskuld torde i stort tillgodose ett oundgängligt krav på skapande av rättvisa vid värderingen vid förmögenhetsbeskattningen och inte minst arvsbeskattningen av tillgångar, som belastas av latent skatteskuld, å ena sidan, och övriga tillgångar å den andra sidan. Att i det enskilda fallet träffa rätt procenttal torde — på sätt beredningen jämväl framhållit — inte vara möjligt. Den av Lantbrukets skattedelegation föreslagna beräkningen av latent skatteskuld å dold reserv till 60 procent torde emellertid vara mera realistisk i det övervägande antalet fall där ett framtagande av dold reserv sker än det av beredningen föreslagna procenttalet 50. Framför allt torde detta vara fallet då med anledning av dödsfall beskattning aktualiseras av medel insatta å skogskonto. Den latent skatteskulden beträffande å skogskonto insatta medel är så till vida annorlunda än latent skatteskulden å andra tillgångar, t. ex. lager, att tillgången vid det aktuella värderingsfallet är fixerad till det belopp varå skatt skall beräknas. Vid för-

mögenhetsbeskattningen eller arvsbeskattningen är det sålunda inte fråga om ett beräknat utan ett exakt belopp, varå inkomstskatt vid ett uttagande från kontot skall påföras.

Ett uttagande av arvsskatt å bruttovärdet av en tillgång, som belastas av en latent skatteskuld, t. ex. medel å skogskonto, innebär ett flagrant avsteg från principen att inkomstskatter och arvs- och gåvoskatter inte skall konkurrera. I realiteten sker f. n. ett sammanträffande av inkomstskatt samt arvs- och gåvoskatt. Detta kan givetvis inte, särskilt i nuvarande höga skatteläge beträffande såväl inkomstskatter som arvsskatter, vara acceptabelt. Resultatet kan bli det att — om hänsyn till latent skatteskuld inte toges — de sammanlagda inkomstskatterna och arvsskatterna vid avhändande av tillgång med latent skatteskuld på grund av dödsfall, t. ex. uttagande av medel å skogskonto, överstiger totala värdet å tillgången. Även om skatteprogressionen kan godtagas såväl beträffande inkomst- och förmögenhets- som arvs- och gåvobeskattningen måste dock en dubbelbeskattning, som faktiskt medför att en tillgång (med plusvärde) får ett minusvärde, förhindras.

Med hänvisning till det anförda får vi hemställa

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär att förslag snarast framläggs om ändringar av förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt och förordningen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt, innebärande att vid värdering av tillgångar hänsyn toges till latent skatteskuld.

Stockholm den 25 januari 1973

STIG JOSEFSON (c)

i Arrie

ALVAR ANDERSSON (c)

i Knäred

ANDERS DAHLGREN (c)

EINAR LARSSON (c)

i Borrby